

[Hagen Hagensen.]

gelse, at dette kan ske, så at han ikke er overladt til, at det har sin forbliven ved et lokalt udøvet skøn, mod hvilket han intet nyt kan fremsætte over for landsskatteretten.

En række af de forhold, lovforslaget har med, må naturnødvendigt undergives udvalgsarbejde, og også andre end dem, der er med, må tages op under udvalgsarbejdet. Jeg skal her blot pege på, at det første forhold må være ligestilling af parterne i skattesager.

Landsskatteretten har under den nuværende ordning en adgang — og en pligt for øvrigt — til at oversende sagen til statens ligningsdirektorat til udtalelse. Det sker på den måde, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der sker udlån af landsskatterettens interne materiale i ubearbejdet form. Det er et materiale, som skatteyderen ikke får at se, og jeg finder det stridende mod den betegnelse som ret, landsskatteretten har, at noget sådant finder sted. Landsskatteretten mener ikke, at den i henhold til loven om parts offentlighed skal udlevere sådant materiale til skatteyderen. Jeg mener ikke, den opfattelse er rigtig, og der bliver i hvert fald herved en ulighed mellem skatteyderen som klager og det skattevæsen, der står som hans modpart. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, og det bør ændres. Dette gælder også det forhold, at ligningsmyndighederne kan forhandle med landsskatteretten, efter at skatteyderen har trukket sig tilbage fra en forhandling, og dér drøfte forhold, om hvilke skatteyderen intet kendskab får.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at de yderligere foranstaltninger til ligestilling af parterne kan gennemføres, uden at man ændrer gældende lov, idet den gældende fremgangsmåde er fastsat i bekendtgørelser, som det er hensigten at tage op til ny bearbejdelse. Jeg finder det nødvendigt, at man under udvalgsarbejdet får det ganske klart frem, hvorledes parternes ligestilling tilvejebringes, og at det om fornuddet sker ved indføjeelse i loven af bestemmelser herom.

Voteringsformen i landsskatteretten har jo givet anledning til offentlig kritik, og af denne afspejler det sig også, sådan som det er gengivet i bemærkningerne til lovforslaget,

at det er hensigten at ændre landsskatterettens forretningsorden derhen, at $\frac{2}{3}$ af de i en sags afgørelse deltagende retsmedlemmer skal være de af finansministeren udnævnte eller folketinget valgte. Der er måske også grund til at lovfæste en sådan regel, idet det ikke kan have sin forbliven ved, at den som retsformand fungerende kan tilkalde andre til at votere i en sag, efter at der måske har fundet umiddelbar bevisførelse sted for andre retsmedlemmer.

Jeg finder det i øvrigt betænkeligt, at man vil udvide adgangen så stærkt, som lovforslaget gør det, til at embedsmænd i lavere grader end kontorchefer i vidt omfang skal deltage i afgørelsen af klagesager og altså derved kommer til at virke som viceformænd i landsskatteretten. En begrænsning forekommer naturlig på dette felt.

Hvad angår landsskatteretssagers indbringelse for domstolene, kan jeg tiltræde, at de nu fremover alene skal indbringes for landsret og ikke som hidtil efter sagsgenstandens størrelse eventuelt for underret, og at de kan indbringes for hver sin landsret, alt efter, hvor skatteyderen har hjemting. Det er rimeligt for dem, der har hjemting i Jylland, at de kan få sagerne afgjort ved vestre landsret.

Jeg er enig i, at tredjemandsoplysninger kan være af betydning i klagesager, men jeg synes ikke, det klart fremgår af lovforslaget, hvad denne lovbestemmelse indeholder. Vendingen, at „der afæskes en erklæring“, siger efter min mening ikke nok. Der står ikke noget om, hvad der sker, hvis opfordringen ikke efterkommes. Endelig er der det forhold, som man nok også må tage i betragtning, at vel har en sådan udtalelse ikke umiddelbar virkning for tredjemands skattesag, men det kunne jo godt være, at den fik det med den adgang, der er for statens ligningsdirektorat til at optage skattesager. Således kunne man tænke sig, at der i sådanne tilfælde ville blive optaget sager for tredjemands vedkommende. Jeg synes derfor, at man må se nøjere på disse forhold.

Jeg tror, at der er noget andet, som det vil være nødvendigt og rimeligt at få ind i en ny lovgivning, nemlig bestemmelser om andenbehandling af klagesager enten ude ved skatterådene eller måske ved at bringe amtsskatterådene ind i billedet. Jeg tror, at man ved at udbygge muligheden